

ČETNÍCI Z LUHAČOVIC

Četníci z Luhačovic

Série historických detektivek z počátků první republiky přináší dvanáct příběhů, které onu dobu před téměř sto lety popisují, jak ji nejspíš neznáme. Jako historickou etapu, kdy morálka a zločinnost byly ovlivněny ještě před pár měsíci probíhajícím válečným konfliktem, nejkrvavějším v dějinách. Jako čas, kdy se vraceli vojáci z fronty, často překvapeni tím, co doma našli. Jako dobu, kdy válečný černý obchod zplodil společenskou vrstvu zbohatlých kšeftmanů i chudé, kteří neměli na jídlo. A jako moment, kdy se osádky četnických stanic, které nový stát převzal po monarchii, musely rychle oprostít od zlé pověsti „rakouského četníka“.

V tu chvíli přicházejí dva mladí kluci – mladý pán z lepších poměrů Zdeněk Cmíral a vesnický sirotek Martin Láska – z vojenského přijímače místo na frontu přímo na četnickou stanici v Luhačovicích. O policejní práci vědí jen to, co jim řekli v přípravném kurzu a co se píše v brožurkách. Jenže situace na stanici odpovídá poválečnému chaosu. Zkušený rakouský velitel je odstaven na vedlejší kolej a kvalifikací toho nového je hlavně to, že umí česky. A tak se mladí četníci na zkoušku rozhlížejí, od koho se co mohou naučit a před kým být raději na pozoru. Času moc nemají. Sotva stačí odložit vojenské kufry, je tu první případ.

„Četnická tematika k České televizi nerozlučně patří, seriál Četnické humoresky je nepochybně rodinným stříbrem v našem archivu. Dá se k tomu tématu ještě něco dodat? Myslíme si, že ano, protože aby mohli četníci pracovat tak, jak to známe z humoresek, museli nejdříve najít své nové místo v troskách Rakouska-Uherska, v těžké době po skončení první světové války a v porodních bolestech nové republiky. Právě toto téma zaujalo autora projektu Petra Boka, který si ke spolupráci přizval zkušeného dramaturga a scenáristu Tomáše Feřtku, a výsledkem spolupráce nejen jich dvou, ale řady dalších lidí, zejména režisérů Arichteva, Bebjaka a Włodarczyka, je nový seriál Četníci z Luhačovic. Jedná se o nenásilnou kombinaci lehké odlehčeného stylu vyprávění a často drsných případů, které souvisejí s tehdejšími poměry. Na autorském týmu oceňuji, že se mu podařilo udržet divácky atraktivní formu a zároveň odvyprávět mnohdy velmi závažné téma.“

Jan Maxa, ředitel vývoje pořadů a programových formátů, kreativní producent projektu

Scenárista a autor projektu Petr Bok:
**Zločiny tehdy byly surovější,
pachatelé ale v mnohém naivnější.**

Čím jsou pro Vás Četníci z Luhačovic?

Jako pro autora pro mě byla práce na scénářích, při natáčení i ve střízně zajímavou exkurzí do doby, kdy zločiny byly na jednu stranu často surovější a bezohlednější než dnes, ale zároveň byli pachatelé v mnohém naivnější a přiznávali se často jen proto, že se obávali muk pekelných nebo Božího trestu.

V čem jsou Četníci z Luhačovic jiní než Četnické humoresky?

Ve všem. Primárně se jedná o jinou dobu, o jiné příběhy. Jediné, co oba seriály spojuje, je četnické prostředí. V Četnících z Luhačovic se pohybujeme těsně po první světové válce. Měnil se režim z něčeho, co trvalo staletí, na něco, co nikdo nechápal a nevěděl, jak to vůbec bude fungovat. Vznikala revoluční, chaotická a ničím nepozna-

menaná doba. Především se ale oba seriály liší žánrovým nastavením. Náš seriál stojí na ansámblu čtyř hlavních postav, které se střídají. Jedná se o poměrně komplikovanou strukturu, která se skládá ze dvou uzavřených kriminálních zápletek v každém dílu a průběžných dějových linek.

Proč zrovna Luhačovice?

Luhačovice byly městečko na pomezí, uprostřed nově vzniklé republiky. Jednalo se o lázeňské město, kde byla velká fluktuace lidí, návštěvníků. Za války byly oficiálním lazaretem a v době, kdy se odehrávají Četníci z Luhačovic, se všechno začalo znovu nadechovat do nového poválečného života. Navíc to bylo malé městečko, kde o sobě lidé všechno věděli, osud jednoho ovlivňoval osud druhého.

V jakém stavu bylo četnictvo po první světové válce?

Četnický sbor se de facto rozpadl. Mezi četníky dokonce proběhlo i vzbouření a hodně jich ze sboru odešlo. Zbýlým četníkům se tím pádem hodně zvětšily rajony, na které museli dohlížet. Státní útvar, který vznikl, byl tak trochu slepenec. Za Rakouska-Uherska navíc platily trochu jiné zákony na území Horních Uher a jiné v zemích Koruny české. Četnické povolání bylo v té době velmi náročné a nebezpečné. Mezi lidmi panovala napjatá situace, měli po válce přístup k velkému množství zbraní a nebáli se je použít.

Jak moc tedy odpovídá právní systém v seriálu tehdejší realitě?

Tehdy to oproti dnešní době samozřejmě fungovalo trochu jinak. Četnictvo byla ozbrojená státní moc, která dohlí-

žela na dodržování zákonů. Jejich hlavním partnerem byl starosta, který představoval civilní správu. Když byl spáchan nějaký čin, sám soudce chodil na místo činu jako vyšetřovatel. My to v seriálu máme tak, že četníci měli za úkol vše vyšetřit a poté dodat soudci důkazy a ten celý případ zhodnotil. Snažili jsme se příběh divákovi odvyprávět především srozumitelně, a proto si systém trochu přizpůsobujeme.

Kostýmní výtvarník Ján Kocman:

Někdy mi prošlo rukama až 150 kostýmů denně.

Kolik kostýmů se pro natáčení Četníků z Luhačovic použilo?

V seriálu je přibližně 250 základních postav, v každém díle okolo 150 lidí, které bylo potřeba obléct. Když se to sečte kolem a kolem, vyjde nám poměrně slušná suma kostýmů, bylo jich minimálně 1 500. Většinu kostýmů jsem vymýšlel, navrhoval a následně se musely ušít. Použili jsme i několik původních kostýmů. Máme je z televizního fundusu, ale například také ze skladů na Barrandově.

Co přípravě kostýmů předcházelo?

Období a region, ve kterém se děj odehrává, jsem musel velmi dobře nastudovat, bádám i v archivu. Objevil jsem například Rudolfa Brunera Dvořáka, českého fotografa, který dokumentoval Luhačovice právě v době, kdy se Četníci z Luhačovic odehrávají. Vyšly mu nějaké monografie, z těch jsem čerpal informace, stejně jako z dalších archívních materiálů. Samozřejmě si jsem vědom některých odchylek od reality. Ale to je při filmu běžné, protože nevychází z reality. Jedná se o fikci, je to stejné jako v divadle. S divákem je uzavřena dohoda. On ví, že to není reálné, ale působí to tak.

A co uniformy Četníků z Luhačovic? Herci říkali, že nejsou úplně pohodlné.

Upřímně, neznám vojáka, který by rád nosil uniformu. Ony jsou praktické, ale nepohodlné a nepříjemné. Jejich stříh postavu doslova nutí, aby byla stále vzpřímená. Materiál, ze kterého jsme uniformy pro natáčení šili, musel dlouho vydržet a nebyl příjemný na tělo, jednalo se o čistou vlnu. Uniforma má svoji racionalitu a výtvarník nemůže být tolik kreativní. Musí být přesný a ta přesnost nás může v jisté chvíli zradit. Měli jsme odborného konzultanta, pana Radka Galaše, se kterým jsme se radili.

Například herec Pavel Zedníček oblékl během natáčení několik typů uniforem...

Pro diváka, který se o tuto dobu trochu zajímá, bude velmi zajímavé vidět, že se v jednom dílu staré rakouské uniformy mění za nové československé. Rakouská je příjemnější, více patinovaná, obnošená. Není navíc podšívána, materiál je tenčí, a tak v ní není takové teplo. I stříhové je trochu jinak dělaná, límec tolik neškrábe a člověk v ní není tolik upnutý. Co se týká těch československých uniforem, museli si vojáci dávat podvlékačky. V dnešní době je to jinak, už na to nejsme zvyklí. A použitý materiál

není na tělo moc příjemný, hodně kouše. Je to čistá vlna. I v takových teplech, jaké byly v létě, museli mít herci podvlékačky a vydržet v nich celý den. Obdivuji je, že to zvládli. Robert Hájek a Martin Donutil jsou v tomto velmi disciplinovaní a pokorní herci. Hájek to dokonce dotáhl tak daleko, že na place upravoval kolegy, aby měli kostýmy tak, jak mají být. Když tam nikdo z našeho týmu nebyl, měli jsme v Robertovi velmi dobrého zástupce.

Podíleli se někteří herci na tvorbě svých kostýmů?

Samozřejmě. Velmi dobře se vytvářely kostýmy třeba pro Danu Morávkovou. Ona je velká profesionálka. Je velmi disciplinovaná a přicházela s vlastními nápady a vizemi, jak by mohly její kostýmy vypadat. Mnohdy jsme je ještě v maskérně doladovali, aby záhy přišla na plac úplně dokonalá.

Pavel Zedníček (Hans Gebrt):
Ženský, ty byly tenkrát krásný

HANS GEBRT — strážmistr první platové třídy, později povýšen na vrchního strážmistra druhé platové třídy

Rakušák, bývalý velitel četnické stanice v Luhačovicích. Je to zkušený, poctivý četník, který se s dvou mladíky na zkušené ujme až s otcovskou péčí. Ostatně sám žádné děti nemá, jen malého pejska a manželku, která změnu politických poměrů nese tak těžce, že ani nevychází z domu.

Prakticky denně jste se při natáčení potkával s mladšími kolegy, Robertem Hájkem a Martinem Donutilem. Jak na spolupráci s nimi vzpomínáte?

S kluky jsme se bez problémů sešli. Moc pěkně se mi s nimi hrálo. Martina znám od jeho tatíka, ale s Robertem jsem se seznámil až díky Četníkům. Sedli jsme si spolu tak pěkně, že teď hraje s námi v Divadle Kalich v jedné komedii.

Musel jste si dobu první republiky něčím připomínat?

Nemusel. Za prvé mám dědu, který tuto dobu zažil. Byl kovářem a projel celou frontu, staral se tam o koně. Nosil i stejně zatočený knír jako já teď. Takže si tak trochu připadám jako vlastní děda po devadesáti letech. Za druhé, člověk má všeobecné povědomí, znalosti o tehdejší době.

Čím je Vám období mladé Československé republiky blízké?

Když vidím fotky z tehdejší doby, jak byli všichni vyštafírování a upravení, bylo to úplně něco jiného než dnes. A ženský, ty byly tenkrát krásný. Samozřejmě, ta doba byla těžká, ale lidé k sobě měli úctu, která už dnes moc není, bohužel. Lidé v té době uměli nádherně psát a používali vznešené výrazy. Třeba v dopisech. Člověk z nich cítil, jak lidem na sobě vzájemně záleží. Používali výrazy jako: velevážená slečno, s úctou apod. Dnes je to už jen nazdar a ahoj. Přijde mi to trochu smutné.

Poznal jste díky natáčení Četníků z Luhačovic nějaká nová místa?

Já mám docela proježděno, prošmejděno po republice. Ale samozřejmě neříkám, že jsem už viděl vše. Natáčeli jsme v Jimramově, tam to znám, točili jsme tam nějaké pohádky. Z okolí Luhačovic pocházím, Lednici mám také projetou. S Četníky jsme objevili různé malé a zapadlé dědinky, třeba Ubušínek, tam všude je nádherná krajina.

Martin Donutil (četník na zkoušku Zdeněk Cmíral):
Baví mě nosit uniformu.

ZDENĚK CMÍRAL — desátník, četník na zkoušku

Zdeněk je syn zemského soudce, který do četnické uniformy utíká před neodbytnou péčí své starostlivé matky. Je to vzdělaný a bystrý mladík s klidnější povahou. Kamarádství s Martinem je pro něj silným magnetem, jenž ho poutá k životní cestě, kterou by od mladíka z tak nóbl rodiny čekal jen málokdo.

Více než dva roky natáčení. To už jste skoro hotový četník. Je to tak?

Museli jsme se toho s Robertem naučit strašně moc. Vojské hodnosti, kdy a jak se salutuje, kdy se sundává čepice apod. Prostě takové základní věci. Ale Petr Bok a Radek Galaš nás hlídali, aby vše odpovídalo skutečnosti a nebyly nějaké nesrovnalosti.

K uniformě četníka patří zbraň. Jakou jste u sebe nosil?

Pušku. Nejsou těžké, ale pronesou se, bolí z nich záda, jak je člověk musí celý den nosit na rameni. Zbraně jsme měli skutečné, ale zavařené. K četnické profesi střelba patří, tak jsme i my během natáčení stříleli a to nás s Robertem moc bavilo. Dokonce jsem měl možnost si s kamarády během natáčení zajít na střelnici a vyzkoušet si tam různé zbraně. Člověk tomu potom alespoň trochu porozumí.

Líbilo se Vám nosit uniformu?

Když o tom tak přemýšlím, tak ano. Drží člověku fazónu. Není pochyb o tom, že uniformy, které máme v seriálu, jsou nepohodlné, škrábou, musí být zapnuté apod. Mohli bychom mluvit deset minut o tom, co je na tomto kostýmu nepohodlné. Ale o to nejde. Uniformy mě baví nosit, pokud tedy není extrémní vedro. Ale na druhou stranu, když bylo chladno, pěkně nás zahřály.

S Robertem Hájkem spolu nestojíte před kamerou poprvé...

To je pravda, známe se od páté nebo šesté třídy. Natáčeli jsme spolu Josef a Ly pro Českou televizi. Poté jsme se potkali na konzervatoři, kde jsme oba studovali. Hráli jsme spolu i v závěrečném představení, když jsme dokončovali školu. A pak jsme se potkali tady.

Robert Hájek (četník na zkoušku Martin Láska): Řízení koňského povozu? Úžasná věc!

MARTIN LÁSKA — desátník, četník na zkoušku, později povýšen na strážmistra

Martin vyrostl na vesnici, s jeho bratrem je vychovával děda. Ještě před koncem války ale Martin osiřel. Rozhodl se naučit četnickému řemeslu a vypátrat toho, kdo udal jeho bratra a tím zavinil i smrt jejich dědy. Martin je kluk s rošťáckou povahou, selským rozumem a silným smyslem pro spravedlnost.

Co všechno, kromě střelby nebo nošení uniformem, jste si musel jako mladý četník osvojit?

Například jsem si vyzkoušel řízení koňského povozu. Úžasná věc. Školení bylo asi pětiminutové, tedy docela svižné a rychlé. Ale stačilo, zvládl jsem to, šlo to dobře. Samozřejmě jsme se jako četníci podíleli na akčních scénách, které nás s Martinem Donutilem moc bavily.

Co pro Vás bylo při natáčení opravdu náročné?

Jednoznačně dojíždění z Prahy a skloubení natáčení s mými ostatními pracovními aktivitami, divadlem a zejména s dabingem. Dalo mně to zabrat nejen fyzicky, ale především psychicky.

Takže únava a spánkový deficit byly stálými průvodci natáčení?

Občas se to sejde, že spánek chybí, času je málo a práce hodně. A když už by si člověk mohl odpočinout, tak se mu pro změnu moc nechce, je přetažený. Navíc si potřebuje vyčistit hlavu, trochu si orazit. A příležitosti byly. Na natáčení se totiž sešla příjemná parta, kterou člověk nikdy neodmítl...

Jste z Prahy, poznal jste díky natáčení Četníků Brno a další místa, kde se děj odehrával?

Snažil jsem se, ale ne vždy to úplně šlo. Trošku času jsem si vyšetřil například v Kamence, což je čtvrt v Brně s neopakovatelnou atmosférou. Co se týče Brna, myslím si, že za dobu natáčení už především jeho centrum a blízké okolí docela znám. S ohledem na předchozí otázku musím dodat, že i podniky v centru města jsem docela dobře zmapoval.

Co Vám Četníci z Luhačovic dali a co naopak vzali?

Seriál mi dal spoustu přátel a zkušeností, kterých se mi dostalo díky úžasnému štábu a hereckým kolegům. A v ne-

poslední řadě mi natáčení dalo také současnou přítelkyni, a tím pádem mi taky trochu vzalo svobodu. Na natáčení ale vzpomínám, a ještě hodně dlouho vzpomínat budu, moc rád.

Vica Kerekes (protřelá holka ze šantánu Anna Vaňková):
Byla jsem celá špinavá. To mě na hraní baví.

ANNA VAŇKOVÁ — místní poběhlice, později dáma

Bývalá holka ze šantánu, která po městě šíří pohlavní nemoc. Notorická útěkářka, která se nechce podvolit úřednímu nařízení a nastoupit povinné léčení v Brně. Později se do Luhačovic vrací jako zámožná dáma, a protože o zdejších poměrech hodně ví, přijde s překvapivým řešením, jak místní vytrést.

Co Vás na natáčení Četníků bavilo nejvíce?

Když jsem se dozvěděla, že natáčení bude probíhat většinou v exteriérech, skákala jsem doslova radostí. Hrát v dobovém projektu je pro herce vždy velký dar. Bavilo mě skákat do sena, lézt přes ploty, běhat po polích. Byla jsem celá špinavá. Přesně takové věci mě na hraní baví, naplňují. Tohle miluji. Vaňková, kterou jsem hrála, většinou přišla, úplně všechno obrátila vzhůru nohama a už byla zase pryč.

Co říkáte módě a kostýmům?

Nemohla jsem si během natáčení úplně vychutnat módu z období první republiky, protože moje postava se oblékala trošičku po svém. Dělal si, co jen chtěla, a právě to mě moc bavilo. Prvorepublikové období mi je velmi sympatické i tím, že ženy si prostřednictvím oblečení vychutnávaly svou ženskost.

Myslíte si, že tenkrát byli muži větší gentlemani než dnes?

Rozhodně se tenkrát oblékali elegantněji než v dnešní době. Ale bůh ví, zda byli i větší gentlemani. Tenkrát jsme nežili, nejsme svědci, nevíme, jak to přesně chodilo. Ale co vím, je, že u mnoha dnešních mužů postrádám pozornost, kterou by měli ženám věnovat. Měli by si jich mnohem více vážit. Navíc když žena pocítí, že ji někdo nosí na rukách, celá se mu oddá, neváhá mu dát všechno ze sebe.

Jak se Vám s tvůrčím týmem pracovalo?

Poznala jsem fantastické lidi, kteří si navzájem pomáhali. Filmování je týmová práce a jeden bez druhého nepodá dobrý výkon. Každý den začínal i končil úsměvem nejen mým, ale i lidí okolo mě. Pracovalo se mi díky této přátelské atmosféře velmi dobře.

Igor Bareš (soudce Oldřich Janota):
Vše v Četnících je promyšlené do nejmenších detailů.

OLDŘICH JANOTA — okresní soudce

Soudce byl za první republiky opravdu „někdo“. Lidé nevěřili četníkům nové republiky, s nedůvěrou se dívali na nové politiky, ale doufali ve spravedlnost. A soudce Janota je přímo ztělesněním tradiční důvěry ve svět, kde je každému měřeno stejně a spravedlnost nakonec zvítězí.

Jak se z Igora Bareše stane soudce Janota?

V mém případě to začalo tak, že jsem s režiséry Danem Włodarczykem a Petrem Bebjakem točil seriál Případy prvního oddělení. Tvrdili, že chtějí někoho, kdo vypadá důstojně, což mně velmi zalichotilo, a snažím se tedy vypadat důstojně. Navíc mám rád historii, dobové filmy. Scenáristé podle mě napsali velmi pěkné příběhy. Jsou to scénáře na motivy tehdejších skutečných příběhů a každá ta průchozí postava má nějakou výraznou dějovou linku. Vše je promyšlené do nejmenších detailů.

Hledal jste pro prvorepublikového soudce nějaký vzor?

Je třeba říct, že soudce Janota nemá až tak výrazný příběh. Má sice manželku, ale to je taková paní „Columbová“. Sice se o ní mluví, ale v seriálu ji nikdy nikdo nespátří. Podílel jsem se na kostýmu soudce Janoty, protože jsem věděl, že v něm nějakou tu chvíli strávím. Chtěl jsem hlavně, aby odpovídal postavě a zároveň se mi v něm také dobře hrálo. Proto jsem přivítal buřinku, hůl i bílé rukavice. Mně se totiž hrozně líbili Hříšní lidé města pražského a herectví Marvanovo mě fascinuje dodnes. Nechci se s ním srovnávat, ale snažil jsem se, aby soudce Janota působil trošku jako rada Vacátko. Samozřejmě byl starší, ale typologicky by to mělo být něco podobného.

Co je Vám sympatické na období první republiky?

Mám pocit, že tenkrát se k sobě lidé chovali s daleko větší noblesou. Ta u mnoha mužů i žen v dnešní době vzala bohužel za své. Tehdejší móda v sobě nesla eleganci a ducha té doby. I maloměsto mělo svoji smetánku, uživil se tam švec, holič a další řemeslníci. Dohromady vytvářeli úžasný celek.

Zavedlo Vás natáčení do míst, která jste dosud neznal?

Objevil jsem Lesní Hluboké u Domašova, kde jsme měli četnickou stanici. To pro mě byla novinka. Dále třeba v Praze Václavské, tu považuju za architektonický skvost, přede-

vším v interiérech. Hrát soudce Janotu mělo výhodu také v tom, že jsem nenatáčel celý den. Maximálně dva obrazy denně, měl jsem takový volnější režim a mohl si všechna místa, města projít a prohlédnout.

Robert Jaškóv (velitel Václav Stavinoha):
Jsem mírumilovný melancholik.

VÁCLAV STAVINOHA — strážmistr první platové třídy

První poválečný velitel luhačovicových četníků. Jako Čech nahradil Rakušáka Gebrta na postu velitele. Snaží se, ale chybí mu klid a rozvaha. Křičí, komanduje mužstvo, ale strohou vojákostí jen maskuje svou nejistotu. V jádru je to hodný chlap, který nakonec doplatí na svou důvěřivost.

Byla to Vaše první herecká zkušenost s vojákem-velitelem z období první republiky?

Nebyla, zahrál jsem si už pár prvorepublikových vojáků i generálů.

Je Vám postava, kterou v Četnících z Luhačovic hrajete, v něčem podobná?

Vůbec ne, já jsem mírumilovný melancholik. Ovšem když je potřeba, ozvat se dovedu!

Natáčení bylo dlouhé a náročné. Vracel jste se na plac rád?

Opravdu ano, bylo tam příjemně a mnohdy veselo. Snad stokrát mě pobavil Čmaňa, tedy Pavel Zedníček, ale i třeba Robert Hájek nebo vedoucí produkce Katka Popovičová. A mnohokrát mě potěšil brněnský štáb. Skvělá byla spolupráce s novými lidmi, někteří z nich vám mohou do života něco přinést. Radost.

Co si myslíte o době, ve které se odehrávají Četníci z Luhačovic?

Musela být nesmírně krásná a také opojná. Vznik československého státu doprovázel neskutečný adrenalin a nesmírná pýcha vzbuzovaná v lidech, kteří při tom byli. Musela to pro ně být úleva, ale na druhou stranu to s sebou přinášelo spoustu starostí a nejistot.

Jiří Langmajer (velitel Arnošt Sova):
**Diváci mě uvidí takového, jaký
ve skutečnosti jsem. Hypochondr.**

ARNOŠT SOVA — vrchní strážmistr druhé platové třídy

Třetí velitel četnické stanice v Luhačovicích. Válku strávil v britském zajetí v Africe, odkud si přivezl nezvyklého mazlíčka a také chronickou obavu o své zdraví. Chce především zůstat doma v teple, do ničeho nezasahovat, ale ani neškodit. Přesto ho nakonec dostihne jeho utajovaná vášeň a odhodlání překonat svou bázlivou opatrnost pro něj bude mít fatální následky.

Zpočátku jste prý váhal, zda roli v seriálu přijmete. Proč?

Váhal jsem z časových důvodů. Nabídka mě zastihla v mojí 50. životní sezóně, v období, kdy jsem měl opravdu hodně práce. Nechtěl jsem slíbovat něco, co bych potom nemohl splnit. Definitivně mě přesvědčil režisér Biser A. Arichtev. Během natáčení jsem sice hodně brblal, bylo to opravdu složité, ale nakonec jsem mu byl vděčný, protože se mně to natáčení opravdu zamlouvalo. Krásná práce a navíc jsem se potkal s mnoha kolegy, mnohdy kamarády, se kterými jsem se už dlouho neviděl. Úplně nejtěžší to ale měli produkční, skloubit časy nás všech a celé to zorganizovat. Měli by za to dostat metál.

V Brně natáčíte v poslední době často.

Já už natáčím prakticky pouze s brněnským štábem a vlastně by mi přišlo divné, kdyby lidi kolem mě nemluvili brněnskou hantýrkou.

Má velitel Arnošt Sova, kterého hrajete, Vaše sympatie?

Absolutně. Je hypochondr, proto k sobě máme ohromně blízko. Vlastně to byla role, která mi byla šitá přímo na tělo. Opravdu jsem to přivítal, s postavou jsme si byli mimořádně blízcí. Diváci tak budou mít možnost vidět Jiřího Langmajera takového, jaký ve skutečnosti je.

Co Vy a uniforma?

Protože jsem byl hypochondr, nosil jsem spíš nejrůznější župany, pokrývky hlavy a podobně. Byla to velká legrace, bavilo mě to.

Máte svůj trik, jak se učit texty? Například při jízdě autem?

Na natáčení jsem jezdil vlastním autem, tedy jsem řídil a cestou si spíš užíval vzácných chvil volna, být sám se

sebou a svojí oblíbenou hudbou. Snažil jsem se využít klidu, kdy mi nikdo neříkal, co mám jak zahrát a udělat. Text se učím, kdykoliv to jen jde. Třeba při představení o pauze, a jakmile se naskytne časová skulina. I během natáčení, když zrovna nehrají.

Karel Dobrý (velitel Radomír Vlach): Mám tu dobu v sobě.

RADOMÍR VLACH — strážmistr první platové třídy

Druhý velitel, válečný veterán a několikrát vyznamenaný příslušník italských legií. Dříve než se vrátil z fronty, manželku i děti mu vzala španělská chřipka. Jedinou jistotou, která mu zůstala, byla uniforma. Proto si po válce vybral tu četnickou. Po příchodu do Luhačovic si svou rozhodností rychle zjedná respekt jak u mladých četníků na zkoušku, tak i u letitého praktika Gebrta.

Zpravidla hrajete výrazné, záporné role. Byla taková i ta v Četnících z Luhačovic?

Nebyla. V tomto případě jsem si mohl zahrát jednu z mála pozitivních a ryze charakterních rolí. Byla to pro mě vítaná změna, kterou jsem si moc užíval a jsem za ni rád. Strážmistr první třídy Radomír Vlach je lidský, čestný a v klidu řeší všechny situace.

Jak jste se připravoval na svou roli z období první republiky?

Protože mě vychovávali prarodiče, byla mi přirozeně vštípena staročeská, tedy stará výchova. Navíc jsem velkým příznivcem filmů z tehdejší doby. Mám tedy tu dobu v sobě. Samozřejmě jsem se ale musel naučit scénář.

Na co rád vzpomínáte?

Při natáčení jsem poznal spoustu milých lidí. Celkově to bylo moc příjemné natáčení. Okouzilo mě Lesní Hluboké, kde byla vybudovaná četnická stanice. Je to moc kouzelné místo.

Kdybyste měl diváky ke sledování Četníků z Luhačovic pozvat, co byste jim řekl?

Že by se rozhodně měli dívat, protože to bude zábavná a milá podívaná, která se od ostatních seriálů hodně liší. Četníci z Luhačovic jsou ve znamení nečekaných a dramatických zvratů, které diváka nenechají odpočinout, a dění v seriálu se neustále zásadně proměňuje.

Ondřej Malý (obecní strážník Josef Hejkal):
Večery v hotelu byly opravdu krásné.

JOSEF HEJKAL — obecní strážník

Hejkal je živoucí inventář areálu četnické stanice. Tichý a snaživý strážník, manžel četnické hospodyně a otec půvabné Stáni. Roky spravuje městskou šatlavu, pomáhá četníkům se vším, co jako civilní osoba může zvládnout. S příchodem jednoho z velitelů se však jeho role radikálně změní.

Jsou pro Vás Četníci z Luhačovic v něčem výjimeční?

Ano, úplně poprvé jsem se před kamerou potkal se svojí ženou. A dokonce v rolích manželů. A když se nad tím zamyslím, uvědomuji si, že jsem při natáčení dosud tak

daleko necestoval a úplně poprvé jsem si zahrál městského strážníka.

Je Vaše role prvorepublikově laskavá?

Prozradím jen tolik, že není záporná. Ale je pravda, že v některých situacích Hejkal na své chování být hrdý rozhodně nemůže.

Nač si vzpomenete, když se řeknou Četníci z Luhačovic?

Na skupinu opravdu fajn lidí. Je pravda, že se štáb během té dlouhé doby, kdy se natáčelo, obměňoval, ale samotné natáčení a následné večery, třeba v hotelu ve Velké Bíteši, byly opravdu krásné.

Marek Holý (četník Hynek Polívka):
Záporné postavy se vždy lépe hrají.

HYNEK POLÍVKA — strážmistr druhé platové třídy

Četník přidělený na výpomoc a k doplnění stavu. Akurátní muž se zkušeností s policejní prací, věřící katolík, kterého až příliš domácké poměry luhačovické stanice rozčilují a odmítá na ně přistoupit. Přesto se záhy skamarádí se Zdeňkem, který Hynkovi oplatí jeho náklonnost.

V seriálu Vás zdobí knírek. To byl vlastní?

Bohužel ne, ale jako by byl. Paní maskérky ho totiž dělají úplně skvěle.

Bylo těžké připojit se k natáčení prakticky až v jeho závěrečné fázi?

Věděl jsem, že nastupuji do rozjetého projektu, samozřejmě jsem se toho trochu bál. Ale na place panovala skvělá atmosféra, troufám si říct, že až výjimečná. Všichni se k sobě chovali hrozně fajn. Sedli jsme si, všichni.

Četníka jste hrál v životě poprvé?

Ano, ani na divadle jsem takovou roli nikdy neměl. Kvůli roli jsem se začal i víc o četnický život i o dobu, ve které se seriál odehrává, zajímat. Hodně jsem si povídal třeba se scenáristou Petrem Bokem a díky němu jsem mnohdy pochopil. Moje role asi divákům nebude úplně sympatická, ale na druhou stranu se záporné postavy vždy lépe a snadněji hrají.

Četníci z Luhačovic v číslech:

12 dílů seriálu se natáčelo po dobu **200 natáčecích dnů** v **40 lokalitách**, zahrálo si v něm **200 herců**, **1 500 komparzistů**, na něž bylo ušito téměř **1 600 kostýmů**.

hrají: Pavel Zedníček, Robert Jaškóv, Karel Dobrý, Jiří Langmajer, Robert Hájek, Martin Donutil, Ondřej Malý, Pavla Tomicová, Ivana Korolová, Marek Holý, Igor Bareš, Lukáš Vaculík, Dana Batulková, Vica Kerekes a další

autor projektu: Petr Bok

režie: Biser A. Arichtev, Peter Bebjak, Dan Włodarczyk

scénář: Petr Bok, Tomáš Feřtek

kamera: Martin Schinabek, Martin Žiaran, Richard Řeřicha, Jiří Chod, Aleš Hart

vedoucí výroby: Kateřina Popovičová

kostýmy: Ján Kocman, Sylva Hanáková-Zymulová

zvuk: Ladislav Ježek, Michal Deliopoulos, Michal Houdek, Petr Provazník

hudba: Jiří Hájek

střih: Emil Pawinger, Marek Královský, Marek Opatrný

architekt: Jan Vlasák, Václav Novák, Helena Lonská, Robert Vaněk

výkonný producent: Darina Levová, Daniel Severa, Viktor Mayer

kreativní producent: Jan Maxa

Tiskové oddělení

tel.: 261 133 405

e-mail: pressct@ceskatelevize.cz

www.ceskatelevize.cz

© Česká televize 2016